

Kvindekrisecentre

Gengangere og efterværn

November 2016

RAPPORT

Udgivet af Socialpædagogerne,
2016
ISBN: 978-87-89992-88-4

Kontakt:
Synne Andersen Nygård
snd@sl.dk
Dok.nr
3207615
Sagsnr.
2016-SLCLSEK-03491

Baggrund og metode

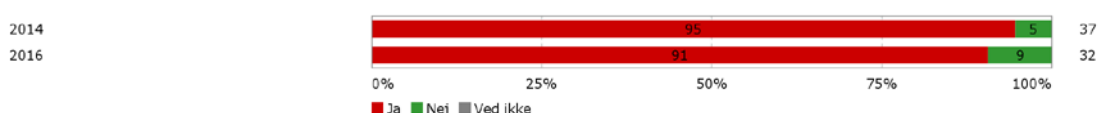
Socialpædagogerne har gennemført en undersøgelse blandt ledere ved landet kvindekrisecentre. Undersøgelsens temaer var pladsmangel, gengangere ved kvindekrisecentre og tilbud om efterværn til voldsramte kvinder efter endt ophold på et kvindekrisecenter. Undersøgelsen bestod af i alt ni spørgsmål.

Kvindekrisecentrene og lederne blev fundet ved hjælp af Tilbudsportalen. Alle § 109 tilbud blev markeret, 48 i alt. Ud af dem blev der sendt en mail til 47 centre, og der er således tale om 47 mulige besvarelser. I alt svarede 38 ledere på spørgeskemaet, hvilket giver undersøgelsen en svarprocent på 68 procent. Undersøgelsen blev gennemført som en webundersøgelse i perioden 4. til 9. november.

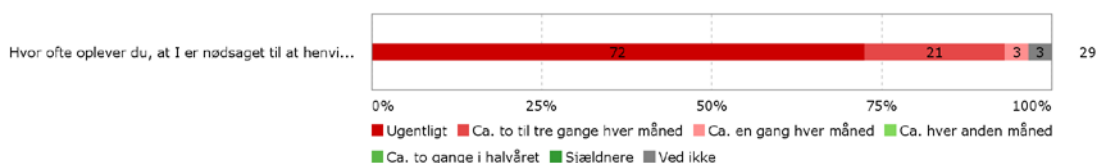
Resultater

Nedenstående grafikker opsummerer undersøgelsen, for så vidt angår de syv lukkede spørgsmål. Svar på spørgsmål med åbensvarkategori er indsat uredigeret, men i visse tilfælde anonymiseret.

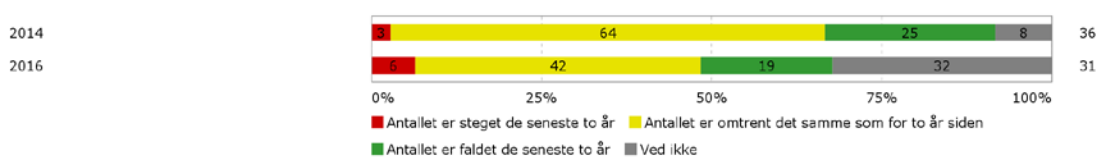
Figur 1 Oplever du, at I har været nødsaget til at henvise kvinder til andre tilbud på grund af pladsmangel?

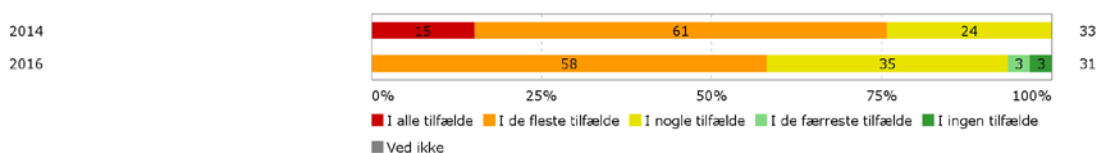
Figur 2 Hvor ofte oplever du, at I er nødsaget til at henvise kvinder til andre tilbud på grund af pladsmangel?

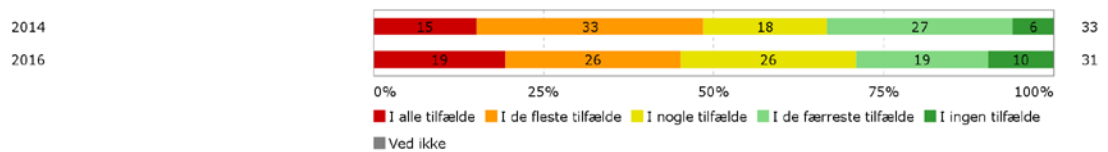
Figur 3 Hvordan vil du beskrive udviklingen i antallet af gengangere, som tidligere har søgt ophold på et krisecenter?

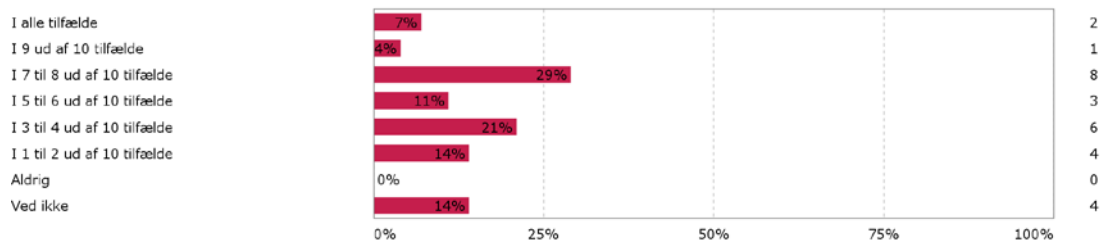
Figur 4 Oplever du, at efterværn efterspørges blandt kvinderne?

Figur 5 Har det krisecenter, hvor du er leder, mulighed for at medvirke i efterværn og det videre forløb?

Figur 6 Hvor ofte oplever du at det efterværn kvinderne tilbydes, opfylder deres behov?

Tabel 1 Er der efterværnstilbud du mener kvinderne ville have gavn af, men som krisecentret ikke tilbyder i dag?

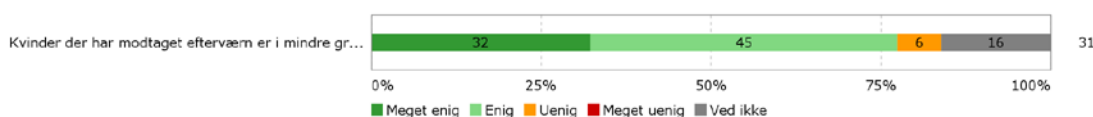
- Vi benytter os af de enkelte kommuners efterværn, som er af meget forskellige både i indhold, men også i om det overhovedet tilbydes. I bund og grund ville det give mening at hvis kvinderne bliver boende i kommunen hvor vi ligger så var det os selv der tilbød efterværnet, for vores vedkommende kunne det gælde for eks. [kommune] og [geografisk område] så kender man kvinden(og børnene)= og tilbuddet ville være langt mere optimalt. Det kræver selvfølgelig midler til krisecenteret
- Svært at sige men netværksskabende efterværnstilbud mangler.
- [NN] kommune tilbyder efterværn i form af enten en koordinerende rådgiver til § 109 og en boligrådgiver til § 110
- [NN] kommune har det laveste antal af genindskræve som er 17 %
- [Centret] er et ny startet, oktober 2015, krisecenter udelukkende for kvinder men anden etnisk baggrund end dansk. En meget stor del af de kvinder vi sender videre til egen bolig har intet netværk og står alene. Vi taler telefonisk med dem, mailer med dem og inviterer dem til arrangementer men det er ikke nær nok i forhold til deres reelle behov såfremt de skal have en chance til at klare en eneforsørger tilværelse.
- Vi tilbyder 3 efterværns besøg og et månedligt tilbud om en gæsteaften, hvor vi giver en gang mad på krisecentret.
- I enkelte tilfælde ville vi gerne kunne give efterværn længere end de 6 måneder som vores 3 besøg rækker.
- Vi tanker også at vores unge kunne have behov for en mentor der følger dem tættere end vi har mulighed for.
- I forhold til vores meget unge og sårbare målgruppe kunne vi også ønske os mere tid til netværksopbygning - gerne udvikle helt nye tiltag til målgruppen.
- Først vil jeg knytte en kommentar til et af de første spørgsmål. vi oplever ikke at have gengangere på vores krisecenter. Vi tror at det skyldes at vi ikke har fokus på at få kvinderne udskrevet hurtigst muligt. Det betyder at vores kvinder ofte har et længere ophold end de ophold vi hører om. Vi har en opholds gennemsnits længde på ca. 4-5 mdr. Vi tror at kvinderne har brug for længere tid til at heale, bearbejde volden og til at komme til en naturlig

fase hvor de begynder at tænke fremad og til at de i det hele taget er klar til at vide hvad de gerne vil fremadrettet, hvor de vil bosætte sig, hvad deres indtægtsgrundlag er osv.

- Kommunes familievejleder funktion som også rækker efter opholdet varetages af Krisecentrets egen socialrådgiver. Så hun er lige ved hånden. De øvrige medarbejdere giver på skift efterværn til kvinderne. Hvis kvinderne bosættes langt væk geografisk kontakter vi den pågældende kommunes Familievejleder og eller CTI medarbejder. eks. [NN] kommune tilbyder deres borgere et intenst efterværn som kvinderne tilknyttes allerede ved opholdets start.
- Det ville gavne hvis der var afsat økonomiske midler, til at krisecentrene, kunne lave opfølgende besøg fra både socialrådgiver og børnerådgiver, da kvinderne ofte oplever et brat skift til en hverdag.
- Kvinderne er i en proces hvor de skal stå på egne ben, her er der massiv brug for støtte.
- Vi skal i langt højere grad tale om efterværn som forebyggelse. Kvinderne oplever stor ensomhed når de kommer ud i den nye lejlighed, i den nye by... Netværket er som regel meget lille og der er mange sår at hele og mønstre der skal brydes.
- Hvis vi talte om forebyggelse i forhold til at gentage gamle mønstre (finde den samme slags kæreste, igen, igen)fastholdelse i beskæftigelse - ikke bare falde tilbage i kontanthjælpssystemet, hvis vi talte med børnene om deres oplevelse af vold og hvor svært det er for dem - det nye liv. Hvis vi kunne hjælpe med netværk og på den måde forbygge ensomhed og meget, meget mere
- Ja gruppebehandling af traumer og tematikker som kvinderne udfordres af efter de har forladt krisecenteret.
- [Centret] tilbyder det allerede til en del kvinder, men mangel på ressourcer gør at ikke alle kan deltage.
- Fast mulighed for at komme på krisecentret sammen med ligestillede.
- Fast mulighed for at komme til samtaler.
- Hjælp til formidling af deres situation til familie
- Hjælp i netværk og arbejdsgiver.
- Hvis vi havde ressourcerne ville vi gerne fortsætte med at støtte kvinden i den første tid efter krisecenteropholdet.
- Vi har fået en uvurderlig viden og relation til kvinden og hendes børn, der er grundlaget for alt socialt arbejde.
- Psykologhjælp
- Et efterværns tilbud som krisecenteret kunne være en del af. Men her spiller økonomi ind.
- På mit krisecenter gør vi det i det omfang vi selv har ressourcer til det.
- Jeg mener alle kvinder med eller uden børn, der har haft ophold på et krisecenter kan have stor gavn af et efterværnstilbud.
- Det er når kvinderne står ude i deres nye liv og skal prøve de ting af i virkeligheden, som der har været arbejdet med under opholdet, at hun får brug for støtte til at fastholde den nye kurs.
- Jeg mener at tilbuddet skal bestå af personer fra krisecentret, der følger alle familier 6 måneder efter udflytning.
- Herunder skal der arbejdes med netværksdannelse, så familierne langsomt bliver mere selvhjulpne.
- Krisecentret varetager SL § 109 stk. 7 indledende og koordinerende rådgivning.
- Derudover deltager vi med 3 andre kommuner i Critical time intervention projektet, hvor der i 9 måneder efter udflytning tilbydes en intensiv indsats efter en evidensbaseret metode.
- Jeg håber, at det kan blive et permanent tilbud.

- Vi har her på krisecentret efterværn til alle kvinder men længere varende til [kommunen] borgere, da vi er en kommunal inst. under [kommune].
- Netværks grupper, ville være en stor hjælp for de kvinder der ny etablere sig i byen
- Krisecentret tilbyder ikke efterværn. Det er en kommunal opgave.
- Jeg mener jo generelt det bør være Krisecentrets medarbejdere, der i et samarbejde med socialrådgivere i kommunerne følger op på de udfordringer som kvinderne har brug for i perioden efter udflytning fra krisecenter - det er jo også de medfølgende børn, der skal støttes i en anden dagligdag efter volden. Det er job, uddannelse, skolegang, netværk, økonomi, bolig m.m. der skal støttes op om. Det er en klar fordel at krisecentrets medarbejdere deltagere i efterværnet, da familierne har opnået en god og tryk kontakt til deres rådgivere på krisecentret.
- Efterværn er en vigtig prioritering og vil på længere sigt fastholde kvinden i et liv uden vold.
- Ja, mange kvinder efterspørger hjemmebesøg og opfølgning fra krisecentret efter udflytning. Der kan indtræde en ny krise ved udflytning, fordi kvinden ofte står alene med fortsatte udfordringer ift. forældremyndighed/samvær - fortsat stalking fra ekspartner - spinkelt netværk evt. i ny by. At have levet med vold kan give nedsat selvværd og varige skader, som fortsat kan være svære at leve med. Det kan være PTSD eller depression.
- Fra krisecentret ville vi gerne tilbyde et efterværn, der indeholder tilbud om hjemmebesøg, efterværnsgruppe for kvinder og for børn - hver for sig eller sammen. Endvidere tilbud om rådgivning og psykologhjælp.
- Det er en langvarig proces at komme fri af vold.

Figur 7 Hvor enig er du i følgende udsagn? Kvinder der har modtaget efterværn er i mindre grad gengangere ved krisecentre.

Tabel 2 Har du konkrete forslag til, hvordan den nuværende indsats kan forbedres?

- Det gode er at der er psykologbistand til både kvinder og børn.
- Der kunne bruges mere.
- Synes det er et godt tilbud kvinderne får i Københavns kommune. Spørgsmålet er om de er klar til det, så forbedringer kunne være en større indsats på samskabelse og mindre på silotænkning
- at det er medarbejdere fra Krisecentret, der udgør efterværnet, da de har relationen.
- Efter vores faglige vurdering skal kvinderne tilbydes opsøgende samtaler i langt højere grad end tilfældet er. Mange af vores kvinder har svært ved at navigere i det offentlige rum og har i langt højere grad brug for støtte til at opbygge nye netværk, uddannelse samt integration. Der skal sættes langt flere ressourcer af til at følge kvinderne efter endt ophold på krisecenter.
- Mentor
- Netværksopbyggende tiltag
- Besøgsfamilier

- Lige nu er man i nogle kommuner i gang med at afprøve en CTI metode. Bl.a. [NN] og [NN] er med + andre. Det ser for mig ud til at være en rigtig god metode til Kri-secentrenes målgruppe, fordi den kan tilrettelægges individuelt.
- At der afsættes økonomiske midler til krisecentre. At den koordinerende rådgiver ordning fra kommunerne fungerer bedre, således at der er udpeget en bestemt person i alle kommuner. Det vil gavne samarbejdet således at kommunen kommer på banen i perioden op til kvinden skal flytte, og der kan indgå et samarbejde mellem krisecenter, kvinden og kommunen
- Italesættelse af efterværn som noget der skal være forebyggende.
- De koordinerende rådgivere kunne være tilknyttet de enkelte krisecentre
- Italesættelse af hvor svært det er at starte op, på ny.
- Italesættelse af vold i familien - det er til stadighed et tabu
- Jeg mener det bør være lovmæssigt forankret at kvinder der har haft ophold på krisecenter bør tilbydes efterværn, da det er når tilværelsen igen skal normaliseres, at behovet for støtte og fastholdelse af de strategier de har lært, er størst.
- Opnormere krisecentrene, - så de har mulighed for at tilbyde efterværn til kvinderne.
- Efterværnet skal være beskrevet fagligt, -og skal have til formål at kvinderne bliver ude af volden.
- Vi ville gerne have tilført ressourcer så vi kunne fortsætte med vores støtte og rådgivning til kvinden er rustet til at møde de nye udfordringer som møder hende.
- Kvindens kommune kunne betale krisecenteret for denne ydelse
- Indsats/funktionen omkring koordinerende rådgivning vil være hensigtsmæssig at tilknytte til krisecentrene. Vil betyde større fleksibilitet i opgaveløsningen til gavn for kvinder og evt. børn. Der er etableret stor tillid og tryghed til medarbejdere under ophold.
- Der bør etableres efterværn for alle kriseramte kvinder der får ophold på et krisecenter.
- Etableret med krisecentermedarbejdere, som familien kender og som kender familiens problematikker.
- Hvis familien flytter til en anden region, overtager det krisecenter tættest på familien efterværnet efter samarbejde med de efterværnsmedarbejdere på det center hvor kvinden har haft ophold.
- Se førnævnte bemærkning vedr. CTI - projektet.
- netværks grupper med tilknyttet fagpersonale
- At der gives ressourcer til efterværn udover koordinerende rådgivning.
- At efterværn gives over en periode i op til to år.
- At der ydes psykolog til kvinderne under og efter ophold.
- § 109 i serviceloven bør indeholde yderligere rettigheder:
- Psykologhjælp til kvinder
- Efterværnstilbud af ½ - 1 års varighed
- Den indledende og koordinerende vejlederopgave, der ligger i kommunerne bør kunne udøves af krisecentret (både de kommunale og de selvejende).
- Der bør oprettes flere krisecenterpladser i Kbh. og på Sjælland
- Der mangler endvidere pladser til kvinder med misbrug og/eller psykiatrisk behandlingsbehov.
- Implementere Housing First tænkningen på krisecentrene.